

Sevim Ak

Resimleyen: Behiç Ak

AZ BUÇUK TEO

24
-basım

CAN
ÇOCUK

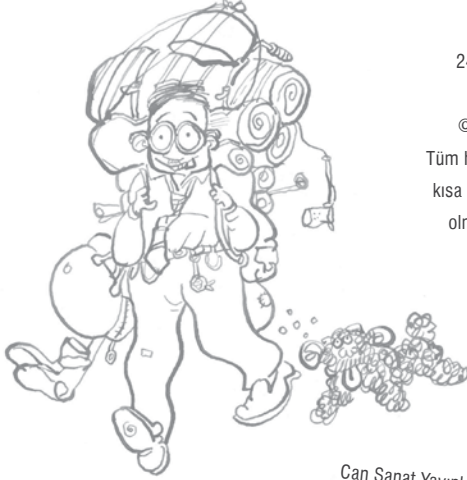

Sevim Ak
AZ BUÇUK
TEO

Resimleyen: Behiç Ak

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Düzeltili: Nurten Sönmezcan
İç Tasarım: Gözde Bitir Tufan
Tasarım Uygulama: Serap Bertay

1. Basım: 2005

24. Basım: 2000 adet, Ocak 2024

ISBN 978-975-07-0561-8

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2005

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak
kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni
olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.
Yayıncı Sertifika No: 43514

Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sarıyer, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Vizyon Basımevi Kâğıtçılık Matbaacılık
ve Yayıncılık San. Tic. Ltd. Şti.; Sertifika No: 52098
Adres: Beylikdüzü O.S.B. Mah. Orkide Cad. No:1/Z
Beylikdüzü - İstanbul

CAN
ÇOCUK

Bu kitabın sahibi:

.....

Sevim Ak

Samsun'da doğan Sevim Ak, 1976'da Yıldız Teknik Üniversitesi Kimya Mühendisliği'nden mezun oldu. Biyokimya uzmanlık eğitiminin ardından yirmi beş yıl Heybeliada Sanatoryumu'nda ve özel kliniklerde çalıştı. 'Oyun oynamaya' benzettiği yazma tutkusu öğrencilik yıllarına uzanan Sevim Ak'ın ilk öyküsü 1985'te, Cumhuriyet gazetesinin pazar ekinde yayımlandı. İlk çocuk kitabı *Uçurtmam Bulut Şimdi* (1987), yayımlandığı yıl Akademi Kitabevi Çocuk Edebiyatı Öykü Ödülü'nü kazandı. *Düşlere Sobe* adlı çocuk oyunu İstanbul Şehir Tiyatroları'nda, *Horoz Adam* ve *Korsan* adlı kitabından aynı adla uyarlanan oyun da Ankara Devlet Tiyatroları'nda sahnelendi. *Horoz Adam* ve *Korsan*, aynı zamanda Uluslararası Çocuk ve Gençlik Kitapları Kurulu'nun (IBBY) "Engelli Çocuk ve Gençlere Dair Göze Çarpan Kitaplar" kataloğuna seçildi. 2000-2007 arasında, İLKİYAR Vakfı'nın Gezici Projeleri kapsamında, ODTÜ'nün desteğiyle 160 yatılı bölge okulu ve 30 köy okulunda gerçekleştirdiği öykü okuma ve yazma etkinliklerindeki anı ve izlenimlerini, *Güneşin Çocukları* adlı kitapta topladı. Bu etkinliklerin sonuçları Fransa'da *Lignes D'Ecrites*'ün çeşitli sayılarında da yayımlandı. Çocuklar için otuzdan fazla kitap kaleme aldı. Bazı kitapları Almanca, Arapça, Korece ve Felemenkçe'ye çevrildi. *Kırk Şemsiye* adlı resimli öykü kitabı, Çocuk ve Gençlik Yayınları Derneği (ÇGYD) tarafından 2006 yılının En İyi Resimli Kitabı seçildi. 2009'da Astrid Lindgren Anma Ödülü, 2012'deyse Hans Christian Andersen Ödülü gibi çocuk edebiyatının Nobel'i kabul edilen, iki prestijli ödüle aday gösterildi. Televizyon çocuk programları için senaryolar, *Leylak Kardeş* adlı animasyon dizisi için öyküler yazdı. Edebiyatta 35. yılını kutladığı 2023'te, Troya Folklor Araştırmaları Derneği'nin düzenlediği Troya Kültür Sanat Ödülleri kapsamında Oğuz Tansel Çocuk Edebiyatı Ödülü'nün sahibi oldu. Çocukların sorunları üzerine düşünürken kendini hep yeni bir kitabın içinde bulan Sevim Ak, İstanbul'da yaşıyor. Şehrin özellikle çok sevdiği sokaklarında ve adalarında, kedilerin ve martıların eşliğinde bambaşka hayatları ve hayalleri öyküleştiriyor.

Yazarın yayınevimizden çıkan diğer kitapları:

BABAMIN GÖZLERİ KEDI GÖZLERİ
ÇİLEKLİ DONDURMA
DALGALAR DEDİKODUYU SEVER
DOMATES SAÇLI KIZ
DÖRTGÖZ
ESKİLER ALIRIM
GAZETE FISILTILARI
GEMİCİ DEDEM
GÖKTE BİRİ VAR
GÖZLERİNDE GÜNEŞ VAR
HOROZ ADAM VE KORSAN
KARŞI PENCERE
KIRIK ŞEMSİYE
KUŞLU KÖY
KÜÇÜK SIRLAR
LODOS YOLCULARI
MAHALLE SINEMASI
MELO
PEMBE KUŞA NE OLDU
PENGUENLER FLÜT ÇALAMAZ
PUF, PUFPUF, CUF, CUFCUF VE CİNO
PULDAN TAŞTAN LAHANADAN
SAÇLARINDA SORU İŞARETLERİ
SAKIZ KIZIN GÜNLERİ
SEN, BEN, ELMA AĞACI
SICAK ÇİKOLATALI YOLCULUKLAR
SİRK KIZI
ŞARKINI DENİZLERE SÖYLE
TOTO VE ŞEMSİYESİ
TOTO'NUN SINIFI
UÇURTAMAM BULUT ŞİMDİ
VANİLYA KOKULU MEKTUPLAR

AZ BUÇUK TEO

İçindekiler

- Palas Pandıras, 7
Cam Fanus Güzeli, 19
Mavi Saç, 22
Şarkılar Seni Söyler, 29
Grup Salkımsaçak, 38
Salkım Saçak Rock, 43
Garajda Konser, 56
Teo Yarışma Düzenliyor, 60
Parkta, 66
Islık, 75
Salkım Saçak Toparlanıyor, 81
İçim Bahar, 86
Sınav Günü Geldi Çattı?, 91
Neler Oluyor?, 101
Yarın, 106
Bir Başka Gün, 110
Mahalleden Yeni Haberler, 115
Polat Ne Diyor, 127
Manav Göğü Sokağa İndirdi, 133
Teo Hatırlıyor mu?, 138
İlk Deneme Konseri, 146

Konserden Sonra, 154

Yabancı, 157

Beberde, 163

Annelerin Oyunu, 167

Yabancı Parkta, 171

Okul Konseri, 184

Neler Oluyor?, 188

Son, 198

Palas Pandıras

Palas Mahalle burası. Bir zamanlar kilimciler çarşısının olduğu yer. Dedemin gençliğinde yıkılan çarşının yerinde dörder katlı apartmanlar dikili şimdi. En eskisi, palas pandıras yapılan gri-pembe boyalı, eğri bacalı, yorgun bina. Adı Palas Pandıras.

Palas Pandıras apartmanında, bizim dışımızda hepsi kiracı, sekiz aile oturur. Komşular yakınlık kuramadan değışirler, sıkı dostluklar göremezsiniz. Limon, bir tas tozşeker, bir tutam tuz için çalınan karşı daire kapısının ardında kimler vardır bilinir de üst ya da alt katlarda kimlerin oturduğu hep karıştırılır. Bir numarada yaşlı bir kadın oturur. Sabahları çalan kornayla kapıda biter, battaniyeye sarılı bir çocuğu babasının kollarından kapar, pışpışlayarak eve girer. Üç numarada iki gelişkin çocuklu bir aile, beş numarada noter oturur. Sekiz numara kışın üç ay boş kaldı. Ç-

tısının aktığını gören gerisingeri döndü. Yağmurlar dindiğinde bir adam geldi. Çatıyı dert etmiyordu besbelli, tavandaki kara lekelerle aldırmadı, ilk görüşte kiraladı daireyi.

Garip bir gündü. Güneşin doğarken gökyüzüne bıraktığı kızılık öğlene kadar silinmemişti. Hotozlu, ak bir güvercin balkondan balkona uçmuş, ortalığı gugu, gugu sesleriyle inletmişti. Mahallenin en yaşlı kedisi Sinsi, tiz ışığıyla bir çırpıda yirmi kediyi başına toplamış, çevrenin tarihi ve turistik yerlerini gezdirmeye çıkarmıştı. Eski hamama, köşk mutfaklarına,

kuş evlerinin bulunduğu yıkık binaya bir turist kafillesi merakıyla girip çıkmışlardı. Haftanın her günü bir başka eve temizliğe giden Güllü Abla o günü kendine tatil ilan etmiş; hanımının hediye ettiği Gucci çantası, Tanca ayakkabıları ve Chanel elbisesiyle o park senin bu park benim gezmiş tozmuştu.

Bir el arabasına doldurulmuş derme çatma eşya ve derisi dökülmüş bir bavulla gelmişti yeni kiracı. Görünüşü, dünya umurunda değil, diyordu. Kafasını kulaklarının üstünden iki parmak, ensesinden dört parmak kazıtmış, kuş yuvasına benzetmişti. Kısa boylu, çökük yanaklı, eğri dişliydi. Yaşını kestirmek zordu. Kamburuna bakınca altmış, yaylanarak yürüyüşüne göre otuz, gözlük camlarının kalınlığına göre elliydi.

Eşyalarını taşıırken babamla merdiven başında karşılaşmışlar. Babam sözlerini damdan düşer gibi bırakmakta ustadır. Evi sırtında adama,

“Kaçak falan değilsiniz, değil mi?” diye sormuş.

Adam hiç tepkisiz, eşyaların geride kalanını birkaç güne kadar getireceğini söylemiş. Taşınalı iki ay geçti; iki koltuk, bir yatak, buzdolabı, bir de uzun masadan başka eşyası yok hâlâ. Ev tam takır kuru bakır!

Şişman, alacalı bulacalı tüylü, sevimsiz, ağzını hiç kapamayan, dili dışarıda bir köpeği var. Adı Nuriye. Sahibi gibi asık suratlının teki. Tüyleri gözlerinin içine girmiş; gözleri kayıp. Gözlerini görmediği bir

köpeği kim sevimli bulabilir? Çamurlu su manyağı! Çamurları sıçrata sıçrata yürümezse ölür sanki. Ne zaman yanından geçtiysem çamur banyosu yaptım. Sahibinin özel yemeğinden başkasını tatmamış. Adam her sabah ve akşam bu illet köpeği dolaştırmaya çıkarıyor. Dikkat ettim, köpek hep adamın cebine doğru havlıyor. Cepler yemek haplarıyla doluymuş. Söylemeyi unuttum, adamın adı Teo.

Teo'ya kanım bir türlü ısınmadı. Bana yasaklanan ne varsa o rahatça yapabiliyor, kimseden tıs çıkmıyor. Taşındığının ikinci günü apartman girişinin duvarlarını kargacık burgacık sayılarla döşemişti. Balkondan uçurduğu kâğıt uçaklardan biri odamın penceresine

takılmıştı bir gece. Kâğıdın her noktası sayılarla ince ince işlenmişti. Yolda yürürken cebinden kırıntılar, balon yapılmış çikletler düşüyordu. Ne oluyorsun benim, kendine çekidüzen ver, diyen çıkmıyordu. Babama söylemiş, her gün aynı yemek hapını yemezmiş pasaklı it. Teo'nun tam kırk iki çeşit yemek hapi tarif varmış. Eti, yağı, sebzesi, tuzu, kemik suyu, yumurtasının ölçüsü her tablette başkaymış.

Elim ayağıma karıştı bugün. Birkaç saate kadar Arda'ya uğramalıyım, bilgisayarına yeni bir oyun yüklemiş, görmesem çatlarım. Ne baba var çocukta! Dünya piyasalarına iki gün önce sunulmuş oyunu kapmış getirmiş evine. Benim babamın iki yıl önce çıkan oyunlardan haberi olmaz. Kapı kapı dolaşır, ansiklopedi, yemek kitapları satar. Sorsan, ansiklopedilerin kaç cildi var, kaç maddesi var, kaç yılda güncellenir bilir de bilgisayarlarla hiç ilgilenmez.

Polat'la kurduğumuz müzik grubunun imaj çalışmaları da bugün başlıyor, aksi gibi. Polat "modacı"sı, helikopter pisti şeklinde jölelediği saçlarına mavi spreyle renk vermiş, havası kaçmadan görmeliymişim.

Yetmezmiş gibi Sinem asıldı yakama. Anneanesi gelmiş, gelirken de yaşlı kaplumbağasını getirmiş. Zavallı hayvancağыз bahçede yaşamaya alışmış, kasvetli mobilyalar arasında sıkılıyormuş. Gidip kaplumbağayı eğlendirmemizi istiyor. Sırtımıza leğenler ta-

kıp şarkı mı söyleyeceğiz şimdi? Şu kızlar ne aptal oluyor!

Mavi-gri çizgili gömleğimi mi giysem, koyu kırmızı tişörtümü mü? Yolum uzasa, zaman bitse, yağmur yağsa, deprem olsa bile sinema gişesinin önünden geçmeli... geçmeli... geçmeliyim! Elim boş mu geçsem? Bir "merhaba" demeye eli kolu doldurmak mı gerek?

Geçenlerde taşların arasından sevimli başlarını çıkartmış beş-altı sap papatyayı koparmış, götürecektim. Yolda Teo'yla burun buruna geldim. Adamın gözüne yapıştı benim papatyalar.

"Kaç yaprağı var biliyor musun, bir kere bak ve söyle," dedi.

İçime bir sayı doğdu,

"Altmış bir," diye salladım.

"Otur da say bakalım... Ya otuz dördtür ya da elli beş!"

Papatyalardan birini feda ettim hemen. Otuz dört yaprağı varmış. Üstelik seviyormuş. Nereden bildi?

"Heey, delikanlı, seviyor çıktı galiba."

"Şanslıyım!"

Bilmişçesine gülümsedi, cebinden pembe bir tebeşir çıkardı. Duvara $F_n = F_{n-1} + F_{n-2}$ yazdı...

"İşte sana bir ödev... Bu diziyi kur bakalım. Sırrı bu dizide saklı."

Deli miydim ben? Kafamı boş şeylere yoramaz-

dım şimdi. Kaçtım, toz oldum hemen.

Dün bir, bugün iki; yüz göz olmaya gelmez!

Saçlarımı musluğun altına tutup ıslattım, fırçayla sıkıca geriye taradım. Biraz da jöle... Püff... Püskül saçlarım yapıştı kafama. Şu jöleyi usturuflu kullanmak beceri işi. Kimi saçlarını jöleyle havalı cıvalı yapıyor, ben sürününce inek yalamışa dönüyorum. Geç kaldım. Sözde yeni tipimi yaratacaktım. Polat mıyım ben? Akli fikri saçında, küpesinde. Saç tasarımcısı kesildi başımıza! En iyisi, saçlarımı onun hünerli, kıvrak parmaklarına bırakmak...

Annem komşu Nermin Teyze'yle dizi seyrediyor salonda. Gömlekle çıktığımı görmesin...

"Aaah!"

Anneme bir şey oldu?

Annemle arkadaşı heykel kesilmişler; gözler pörtlek, eller ağızda. Ekranda kanlar içinde yatan bir adam.

Kapıdan süzüldüm, görüş alanlarımdan çıktım.

Ayakkabılıktan sarkan parmak kuklası çarptı gözüme. Gişedeki Kız'a götürsem... Yalnız başına, o küçücük fanusta ne bunalmıştır, garibim!

Bu bez kukla tozlanmış, çöpten çıkardığımı sanır. Roman versem... Doğum günümde roman getirenlere kızıyorum, ona ne demeye götüreyim.

Kuklayı koridora fırlattım, dışarı çıktım.

Merdivenleri indim ki ne göreyim, önümden Teo

yürümüyor mu? Köpeğinin çışı gelmiştir. Adama kızdığım kadar ilgilenmesem ya... Elimde değil işte.

Manavın meyvelerini incelemeye almış şimdi. Nasıl da dikkatli bakıyor! Büyütecisi eksik. Elmaları süzdü, portakalları eliyle tarttı, armutları okşadı.

“Bir elma tartar mısın?”

Mahmut Amca’daki bakış, “dişini sökerim, ha” bakışı.

“Bir elma için apartman alacakmış gibi düşünüyorsun, bey. Al bir kilo, koy kenara.”

“Hele sen bir tane tart.”

Yüzünden gülüşü silinmeyen Mahmut Amca’yı bile somurtturmayı başardı adam. Paramparça suratıyla tek elmayı bıraktı terazinin kefesine.

“150 gr.”

“Kilosu ne kadardı?”

“İki lira.”

Hesap makinesini çıkardı, hesapladı, otuz kuruş ediyormuş, bir şey değil, iki de muz istedi hemen. Ne ödeyeceğini noktasına virgülüne kadar hesapladı.

“Yuvarlak hesap bir lira,” dedi manav.

“Tam tamına doksan beş kuruş. Yanlış hesap Bağdat’tan döner, beyim. Size bir lira değil, tam doksan beş kuruş vereceğim. Yuvarlak hesaplarla biriken değerleri düşünün, ne büyük israf. Bana beş kuruş verin, size bir lira vereyim.”

Nuriye patlıcanlara, üzümlere burnunu, dilini

sürtüp duruyordu. Anneme söyleyeceğim, bu günlerde patlıcanla üzümü eve sokmasın.

Sümsük köpek, kahvehaneden çıkan Suat Amca'nın üstüne üstüne havladı. Tombul valiziyle düşmüş yine yola. Akşam karanlığına kadar kimbilir kimlerin evine girip çıkacak. İşlerini kahvehanede bulur. Kimin musluğu bozuldu, su tesisatında sorun var, boruları patlak, koşar Suat Amca'ya. Zavallı güne şanssız başladı, pantolonunun paçasını "hilkat garibesi"ne kattı.

Suat Amca'nın iyimserliği çatlatır.

"Dert değil. Yeni bir pantolon almanın zamanı gelmişti."

Teo köpeğin yemek hapi torbasını çıkardı cebinden.

"Size bir hap ikram edelim, bizi affedin."

Üüüğğ... Ne diyor?

"Amcaaa! Sakın alma! Köpek yemi onlar.."

Suat Amca'nın torbaya uzanan eli kaskatı kesildi.

"Aldırmayın siz ona. Alın beyim, afiyetle yiyin! Et, sebze, yağ, yumurta aslı. Ha, köpek yemi, ha biz... Her sabah et, yumurta, kemik suyu, sebze oranını değiştiririm. Benden her gün bir hap yutsanız aynı tadı yakalayamazsınız. Köpeğim de yemez."

Suat Amca haplardan birini torbadan çekti, ucundan ufak bir ısırık aldı.

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

YAŞ

9

10

11

+

Sevim Ak

Resimleyen: Behiç Ak

AZ BUÇUK TEO

Palas Pandıras Apartmanı'nın en renkli üyesi...

Garip bir mahallede, Palas Pandıras adında eski bir apartman vardır. Her katında ikişer daire olan bu apartmanın neredeyse tüm sakinleri kiracıdır. Boşalan bir daireye, bavulu ve derme çatma eşyalarını doldurduğu el arabasıyla, yeni bir kiracı taşınır: Teo. Saçı başı, giyimi kuşamı oldukça ilginçtir Teo'nun. Bu tuhaf adam, kısa sürede apartmanın da mahallenin de tüm yaşamını değiştirecektir...

ISBN 978-975-07-0561-8

9 789750 705618